

GUD BÅDE SER OG HØRER!

Hanna Marie Hoel

Jeg skal skrive om en kvinne som fødte en sønn, men det er ikke Maria denne gangen, men Hagar. Husker du slavekvinnen til Sara, Abrahams kone?

Abraham og Sara fikk ikke barn. Det var forbundet med skam for den tidens kvinner. Så foreslo Sara (Sarai) at Abraham kunne få barn med den egyptiske slavekvinnen Hagar, slik at han fikk etterkommere. Han hørte på Sara. Hagar ble gravid, og da begynte hun å føle seg ovenpå og mobbet Sara. Selv om det var Saras forslag at Abraham skulle ta Hagar til seg, ble hun nå sur på Abraham for at Hagar så ned på henne!

Hagar fikk nok av å bli krenket av Sara og rømte ut i ørkenen. Hun satt ved en vannkilde da Herrens engel fant henne. Han spurte hvor hun kom fra og hvor hun skulle. Hun fortalte at hun hadde rømt fra husfruen sin. Engelen fikk overtalt Hagar til å dra tilbake til Sara, og Hagar fikk et løfte fra Herren om at hun skulle føde en sønn som hun skulle kalle Ismael, og han skulle bli til et stort folk. Hagar satte navn på Herren som hadde talt til henne, og det var: "Du er en gud som ser meg." Hun var overveldet over å ha møtt ham som så henne. En egyptisk slavekvinne på rømmen i en ørken var ikke ubetydelig for Herren. Han så henne!

Så ble Ismael født, og han vokste opp og ble en glad gutt. Sara, som vi husker ble gravid på overnaturlig vis på sine gamle dager, fødte Isak. Men hun likte antakelig ikke at det gikk bra med Ismael, og hun likte heller ikke å tenke på at Ismael også var Abrahams arving. Derfor beklaget hun seg til Abraham og ba ham drive bort Hagar og Ismael. Abraham ble veldig lei seg, for han var glad i Ismael, sønnen sin. Men han lot seg overtale av en henvendelse fra Gud, for Gud hadde en plan! Abraham utstyrte Hagar med mat og drikke. Så dro hun og Ismael av sted. Hagar gikk seg vill i ørkenen. Hun var i en veldig vanskelig situasjon. Hva gjør man i en ørken når maten er spist og vannet drukket? Hagar var fortvilet. Hun orket ikke se gutten dø, så hun ba ham legge seg et godt stykke unna. Så brast det for Hagar. Hun satte seg til å gråte.

Hva skjedde? Gutten gråt sikkert også, for det står i fortellingen at Gud hørte guttens stemme! Guds engel ropte fra himmelen til Hagar at hun ikke skulle være redd! Gud skulle jo gjøre Ismael til et stort folkeslag, så de skulle ikke gå til grunne i ørkenen. Hagar fikk beskjed om å reise seg, ta gutten med seg og gå videre. Og med det samme fikk Hagar øye på en brønn med vann, og hun fylte skinnsekken og lot Ismael få drikke.

De fant etter hvert et sted i ørkenen å slå seg ned, og Gud var med Ismael. Han vokste opp og ble bueskytter og fikk en kone fra Egypt. Det ble et stort folkeslag. Du kan lese hele fortellingen i 1.Mos.16 og 21, 8-21.

Ettersom Gud er uforanderlig, kan vi regne med at han både ser og hører oss, uansett hvor vi måtte befinne oss og uansett hvor ubetydelige vi måtte føle oss. Det er nåde! Og vi kan reflektere videre: Hvordan er det med oss? Ser vi dem rundt oss som har behov for å bli sett? Gir vi noen "vann til å fylle skinnsekken"? Hører vi hva andre sier og tar det på alvor? Jeg tror det finnes oppgaver for oss alle. Ved Guds hjelp kan vi tjene hverandre.

Vi blir bedre kjent med John-Olav Aasen

I samtale med Hanna Marie Hoel.

Hvem er pianisten som de fleste søndagene i mange år har vært med og ledet sangen i Fløenkirken? John-Olav Aasen kommer fra Åheim på Sunnmøre, ikke langt fra Stad. Han gikk på videregående i Volda der han da bodde på hybel. Foreldrene var kristne, og det var mye kristen arv på begge sider i familien. Og mye musikk. Faren var organist, og begge foreldrene dirigerte kor. John-Olav var med i koret som moren ledet i Misjonshuset (bedehuset) fra han var fem år. I barndommen lærte han å spille fiolin, men i 15-årsalderen ble fiolinen lagt på hyllen, og piano ble mer interessant. Han lærte seg å spille piano selv.

Som nevnt, var det mange kristne i flere generasjoner i familien. Morfaren, John Jensen, var fra Bergen. I tillegg til jobben var han rundt i forskjellige forsamlings og sang og spilte, og noen ganger talte han. Mange eldre i Bergen og omegn kjente til John Jensen. Når John-Olavs morfar kom på besøk til Åheim, sang og spilte han ofte i Misjonshuset. To av sangene John-Olav likte spesielt godt, var: "Du lidende, lengtende, søkende sjel" og "Du er innbudt til bryllup i himlen". Selv om John-Olav egentlig vokste opp som kristen, tok han et selvstendig standpunkt i 10-11-årsalderen etter et møte i Misjonshuset.

Senere ble han med i Misjonsforbundet. Etter videregående var han med på team i regi av Misjonsforbundet, først et år i Midt-Norge, deretter et år i Trondheim misjonskirke. Så fulgte sivilteneste. Nå hadde han hatt litt tid til å tenke gjennom hva slags utdannelse han skulle ta. Han visste han ville jobbe med mennesker, og han ville gjerne gjøre noe med musikk. Derfor søkte han allmennlærerutdanning med musikk som spesialfag. Dette førte ham til Bergen Lærerhøyskole. I Bergen var han med i Misjonskirken Bethel. Men så traff han Anita. Hun hadde bakgrunn fra De Frie Evangeliske Forsamlinger på Karmøy og gikk nå i Fløenkirken. Da de giftet seg, ble det til at de begge ble med i Fløenkirken. Det var en berikelse for menigheten her! Anita og John-Olav har to barn, Samuel og Noomi Helene.

Anita og John-Olav hadde i en del år vært interessert i Ungdom i Oppdrag (UiO) sitt arbeid og hadde lyst til å engasjere seg en gang i korttidsarbeid. Det hadde kanskje vært enklere før de fikk barn, men slik ble det ikke. Derimot la det seg til rette senere med at de som familie skulle få en periode i UiO med mange unike opplevelser. Da Samuel var syv og Noomi Helene fem, skulle familien reise på Disippeltreningsskole (DTS) i Danmark. John-Olav hadde fått for seg at det var best å reise i god tid før kurset begynte. Det hendte nemlig fra tid til annen at danskefergens avgang fra Bergen ble kansellert og bare gikk fra Stavanger, og det ville i tilfelle bli problematisk for fam. Aasen. Derfor dro de to dager tidligere. Hva skjedde? Hvis de hadde ventet til fergen to dager senere, ville de opplevd akkurat det de fryktet. Den fergen gikk bare fra Stavanger!

De som var på DTS-en, skulle så på misjonstur (Outreach) til Filippinene. De skulle opp i fjellene til Baguio der UiO hadde base. Det ble en veldig lang reise, og de var trøtte da de kom frem. Bofasilitetene var enkle. Den første natten på rommet, oppdaget de kakerlakker! John-Olav reagerte så kraftig at han begynte å fable om hvordan de kunne reise hjem igjen med en gang. Samuel tok det hele mer avslappet og sa: "Pappa, du venner deg til det!" De ble på Filippinene de ukene som var bestemt. Sammen med de andre deltakerne var de med på evangelisering og barmhjertighetsarbeid med fokus på familier med skolebarn.

John-Olav har mesteparten av sitt yrkesaktive liv arbeidet ved Danielsen ungdomsskole på Sotra. Anita har arbeidet som bioingeniør. Barna er nå blitt store, og begge er kristne og har kristne venner i et godt ungdomsmiljø.

Da John-Olav gikk på Lærerhøyskolen, hadde han sang som hovedinstrument, og det var jo i kor han startet sin musikalske utfoldelse. Nå har han tatt opp igjen denne tråden og er blitt med i Bergen Filharmoniske Kor.

Bønn er noe som har vært viktig for John-Olav og familien han kommer fra. Fra han var ung fikk han se at bønn virker. Han husker for eksempel en gang familien hadde vært på lang tur og var på vei hjemover i bil. Sent på kvelden skulle de ta siste ferge et sted de ikke pleide å reise. De ventet og ventet. Det de ikke visste, var at den avgangen ikke gikk den ukedagen! Det medførte lang omkjøring, og de hadde ikke nok bensin! Ikke var der bensinstasjoner åpne, og dette var før man hadde selvbetjente bensinpumper med kortbetaling. De var innom et sted der de ikke ville selge så sent. Da var eneste løsningen å be! De ba om at de måtte treffe på noen som kunne selge dem bensin. De kjørte og kjørte, og bensinen minket. Plutselig da faren så på bensinmåleren, beveget viseren seg, og måleren viste at det var blitt mer bensin på tanken! Faren sa: "Nå fylte Gud på tanken!" Og de hadde nok bensin til å komme seg til en bensinstasjon og fikk fylt opp tanken. Da fikk de bekreftet at det hadde vært lite bensin på tanken!

Vi er takknemlige for alt John-Olav har bidratt med innenfor sang og musikk i Fløenkirken!

Organisator Anne

Fra 1.januar er Anne Wareberg ansatt som ny organisator av praktiske gjøremål i Fløenkirken. I første omgang er det for et halvt år.

Det har lenge vært behov for en som har hovedansvaret for å samle trådene og få ting på plass – en man kan henvende seg til om praktiske oppgaver. Anne ser mange behov og er glad for å kunne bidra. Det gjelder for eksempel ved utlån eller utleie av leiligheten eller lokalet. Hvem skal tilrettelegge, rydde, vaske osv., og hvem har kontroll på at det blir gjort, og hvordan skal kontrollen skje? Skal man ha regler og sjekklister?

Men det kan også være å sørge for nyanskaffelser eller vedlikehold i eller utenfor bygningen. Eller det kan være levering av blomster til bursdager eller til jul, eller oppstartning av nye aktiviteter. Anne skal ikke gjøre alt dette selv, men skal organisere det. Du som har en ide om noe som kan tjene fellesskapet, kan henvende deg til Anne. Det er rom for nytenkning.

Anne minner også om menighets-weekenden på **Raknestunet 4.-6.juni**. Det blir opphold med full pensjon, så vi kan gå til duk og dekket bord. Det er fint om folk kan gi en antydning om de tenker på å bli med. Det blir bindende påmelding senere.

Israel i fokus

I oktober hadde vi israhelg med Stig-André Lippert fra "Ordet og Israel". Lørdag 22. oktober hadde han to foredrag: «Hele Skriften er nyttig» og «Løftene til Israel». Han la vekt på at vi trenger Det gamle testamente for å forstå Det nye testamente. Jesus refererte ofte til GT. Vi trenger et hel bibel for å formidle et helt evangelium om Jesus Kristus. Søndagen talte han på gudstjenesten, og da var temaet «Hva er greien med Israel?». Jesus var jøde, og det var i Israel utbredelsen av evangeliet begynte.

Vi hadde også med oss den ukrainske fiolinisten Luda Kravchuk som sang og spilte jødiske/israelske sanger og melodier.

Hvis du er interessert i å høre foredragene og talen, kan du gå inn på nettsiden vår: <https://www.dfef-bergen.no/taler-i-mp3-16544s.html>

I august hadde vi besøk av en sanggruppe fra "Filadelfia" Auklandshamn.

Vi synger julen inn

Vi sang julen inn 11.12. og begynte med "Det lyser i stille grender" mens mange barn marsjerte inn med lys i hendene. Det var fellessang, solosang, akkompagnement av piano og Fløen brass. Tradisjonen tro var Ingvar og Camilla med og gledet oss med sang og spill. Ingvar holdt også andakt. Tove og Kenneth byttet om å lede. Samlingen ble avsluttet med kaffe og kaker, og barna fikk godteposer og presanger.

Predikanter som har besøkt oss denne høsten:

Daniel Heimstad, Sigrid Eilevstjønn sammen med Luda Kravchuk; Brian Wind, Morten Askeland, Arvid Meland, Trond Taule, Olav Sollid, Stig-André Lippert og Jan Erik Stenersen. I tillegg til John-Olav har også Elisabeth Norheim hjulpet med å lede sangen.

HURRA FOR JUBILANTENE!

Jorunn Stautland fyller 80 år 1. nyttårsdag.

Anny Gerd Eide fyller 80 år 11.01. 2023.

Vi gratulerer og ønsker dere begge Guds rike velsignelse!

Ønsker du å bidra?

Ønsker du å gi en gave til menigheten eller misjonen,

kan du bruke **Bankkonto 36258551642** eller **Vipps 512802**.

Menighetens eldsteråd

består av:

Andreas Håvik

Knut I. Nielsen

Kenneth Fjell Rasmussen

Roy Wareberg

Vi ønsker alle en velsignet jul og et fredfullt nyttår!

Første gudstjeneste i det nye året blir 8.januar kl.11.